

СУЧАСНІ ОСВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ДО МІЖНАРОДНОЇ АКАДЕМІЧНОЇ МОБІЛЬНОСТІ

MODERN EDUCATIONAL TECHNOLOGIES AS A MEANS OF PREPARING HIGHER EDUCATION STUDENTS FOR INTERNATIONAL ACADEMIC MOBILITY

У статті досліджено можливості та ефективність застосування сучасних освітніх технологій у підготовці здобувачів вищої освіти до участі в програмах міжнародної академічної мобільності. Проаналізовано роль цифрових платформ, інтерактивних методів, інструментів штучного інтелекту, медіатехнологій та віртуальної мобільності у формуванні мовної, міжкультурної, цифрової та академічної компетентностей, необхідних для успішної інтеграції у глобальний освітній простір. Розглянуто класифікацію освітніх технологій на педагогічні, соціально-виховні та інформаційно-комунікаційні технології, при цьому підкреслено їхню інтегративну роль у модернізації освітнього процесу та підтримці академічної мобільності. Проаналізовано законодавчі та нормативні аспекти академічної мобільності в Україні, зокрема положення Закону України «Про вищу освіту» (2014) та Порядок реалізації права на академічну мобільність (2015), що створюють правові передумови для ефективного впровадження сучасних технологій у освітній процес, а також досвід міжнародної академічної мобільності у Карпатському національному університеті імені Василя Стефаника. Представлено результати експериментального дослідження серед студентів університету, які засвідчили високий рівень усвідомлення потенціалу технологій та їх практичну користь у підготовці до міжнародної академічної мобільності. Виявлено, що сучасні освітні технології спрощують доступ до матеріалів, підвищують ефективність взаємодії з іноземними партнерами та формують ключові компетентності. У статті підкреслюється стратегічна роль інноваційних засобів у забезпеченні індивідуалізованої та гнучкої підготовки здобувачів і підвищенні їхньої конкурентоспроможності на міжнародному ринку праці. Визначено перспективу розроблення комплексної моделі інтеграції освітніх технологій з урахуванням індивідуальних освітніх траєкторій та культурних особливостей, а також дослідження ефективності адаптивних систем навчання і інструментів штучного інтелекту для персоналізації підготовки до академічної мобільності.

Ключові слова: сучасні освітні технології, міжнародна академічна мобільність, міжкультурна компетентність, цифрові компетентності, інноваційні методи навчання, інтерактивні платформи, цифрові техно-

логії, здобувачі вищої освіти, заклади освіти, освітній процес.

The article explores the possibilities and effectiveness of using modern educational technologies in preparing higher education students to participate in international academic mobility programs. It analyzes the role of digital platforms, interactive methods, artificial intelligence tools, media technologies, and virtual mobility in the formation of linguistic, intercultural, digital, and academic competencies necessary for successful integration into the global educational space. The classification of educational technologies into pedagogical, socio-educational, and information and communication technologies is considered, emphasizing their integrative role in modernizing the educational process and supporting academic mobility. The legislative and regulatory aspects of academic mobility in Ukraine are analyzed, in particular the provisions of the Law of Ukraine "On Higher Education" (2014) and the Procedure for the Implementation of the Right to Academic Mobility (2015), which create the legal preconditions for the effective introduction of modern technologies into the educational process, as well as the experience of international academic mobility at the Vasyl Stefanyk Carpathian National University. The results of an experimental study among university students are presented, which showed a high level of awareness of the potential of technologies and their practical usefulness in preparing for international academic mobility. It was found that modern educational technologies simplify access to materials, increase the effectiveness of interaction with foreign partners, and form key competencies. The article emphasizes the strategic role of innovative tools in ensuring individualized and flexible training of applicants and increasing their competitiveness in the international labor market. It identifies the prospect of developing a comprehensive model for integrating educational technologies, taking into account individual educational trajectories and cultural characteristics, as well as researching the effectiveness of adaptive learning systems and artificial intelligence tools for personalizing preparation for academic mobility.

Key words: modern educational technologies, international academic mobility, intercultural competence, digital competences, innovative teaching methods, interactive platforms, digital technologies, higher education students, educational institutions, educational process.

УДК 378.014:004:37.091.3
DOI <https://doi.org/10.32782/ip/86.2.22>
Стаття поширюється на умовах ліцензії CC BY 4.0

Паска Т.В.,
докт. філос.,
асистент кафедри педагогіки та освітнього менеджменту імені Богдана Ступарика
Карпатського національного університету імені Василя Стефаника

Постановка проблеми у загальному вигляді.

У сучасних умовах глобалізації та інтернаціоналізації освіти міжнародна академічна мобільність стає одним із ключових чинників професійного та особистісного зростання здобувачів вищої освіти. Можливість навчатися, стажуватися або брати участь у дослідницьких проектах в закордонних закладах вищої освіти дозволяє студентам розширювати світогляд, удосконалювати мовні та

комунікативні навички, адаптовуватися до міжкультурного середовища та здобувати нові академічні й професійні компетентності. Однак ефективна участь у програмах мобільності потребує відповідної підготовки, яка повинна бути інтегрована в освітній процес. Сучасні освітні технології – цифрові платформи, інтерактивні методи, віртуальна мобільність, змішане навчання – відкривають нові можливості для формування у здобувачів

необхідних для мобільності компетентностей, забезпечуючи гнучкість, доступність і високий рівень персоналізації навчання.

Разом з тим, існує низка проблем, які стримують системне впровадження сучасних освітніх технологій у процес підготовки студентів до міжнародної мобільності. Серед них – нерівний доступ до цифрової інфраструктури, недостатня цифрова та міжкультурна компетентність частини здобувачів і викладачів, обмеженість методичних матеріалів, спрямованих саме на підготовку до мобільності, а також низький рівень інтеграції таких технологій у навчальні програми. У контексті євроінтеграційних прагнень України та зростання потреби у конкурентоспроможних фахівцях з міжнародним досвідом постає завдання не лише забезпечити студентів можливостями участі у програмах мобільності, але й створити цілісну систему підготовки, де сучасні освітні технології стануть інструментом розвитку мовних, комунікативних, цифрових і міжкультурних компетентностей, необхідних для успішної інтеграції у світовий освітній простір.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

У сучасній науковій літературі дослідження проблеми підготовки здобувачів вищої освіти до міжнародної академічної мобільності активно розвивається, і вагомий внесок у розкриття понятійно-категоріального апарату, структурно-функціональних характеристик мобільності та механізмів її реалізації зробили такі науковці, як В. Антонюк, О. Василенко, С. Глібо, А. Губіна, Д. Дерев'янюк, С. Довбня, А. Загородня, Ю. Заячук, А. Зленко, О. Ісайкіна, О. Канюк, С. Колесник, С. Лехніцька, А. Мартинюк, І. Подрес-Ряполова, О. Розгон, І. Саханда, Л. Швидун, С. Хоминець, Г. Черушева та ін., які розглядали академічну мобільність як комплексний процес інтеграції знань, навичок і компетентностей у міжкультурному та міжнародному освітньому середовищі. Одночасно значну увагу було приділено дослідженню сучасних освітніх технологій як засобу підтримки та розвитку мобільності, і відповідні теоретико-методологічні основи розробляли О. Аніщенко, О. Виноград, А. Геревенко, С. Кутова, М. Михайліченко, І. Островська-Бугайчук, Г. Паньків, Л. Прокопів, Я. Рудик, Т. Самусь, І. Федькова, Е. Федорчук, М. Чепіль, Н. Яковець, О. Янкович та ін., які підкреслюють важливість інтеграції педагогічних, соціально-виховних та інформаційно-комунікаційних технологій для забезпечення індивідуалізації навчання, активізації пізнавальної діяльності студентів і розвитку їхніх професійних компетентностей.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Попри значні здобутки у впровадженні сучасних освітніх технологій у підготовку здобувачів вищої освіти до міжнародної академічної мобільності, залишаються невирішеними ключові питання, що потребують подальшого

дослідження. Зокрема, відсутні комплексні методики інтеграції педагогічних, соціально-виховних та інформаційно-комунікаційних технологій, які б забезпечували одночасне формування мовної, цифрової, комунікативної та міжкультурної компетентностей студентів. Недостатньо вивчено вплив конкретних цифрових платформ, онлайн-сервісів та інструментів віртуальної академічної мобільності на адаптацію здобувачів до міжнародного освітнього середовища, а також ефективність поєднання традиційних і дистанційних форм навчання для розвитку soft skills і академічної самостійності. Крім того, бракує науково обґрунтованих стратегій системного використання інтерактивних методів, міжуніверситетських проєктів та симуляцій міжкультурних ситуацій, що дозволило б підвищити готовність студентів до активної участі у глобальних освітніх програмах та забезпечити їхню конкурентоспроможність у міжнародному академічному просторі.

Мета статті – проаналізувати можливості та ефективність використання сучасних освітніх технологій у підготовці здобувачів вищої освіти до участі в програмах міжнародної академічної мобільності, визначити їх роль у формуванні мовних, міжкультурних, цифрових та комунікативних компетентностей, необхідних для успішної інтеграції у світовий освітній простір.

Виклад основного матеріалу. Сучасний етап розвитку вищої освіти характеризується активним упровадженням інноваційних підходів, серед яких провідне місце займають сучасні освітні технології. Їхнє використання у підготовці здобувачів вищої освіти до міжнародної академічної мобільності зумовлене потребою інтеграції національної системи освіти у глобальний освітній простір, забезпечення конкурентоспроможності випускників та підвищення якості освітнього процесу.

У науковій літературі поняття «освітні технології» трактується багатогранно, однак загальним для більшості визначень є акцент на їхньому системному та цілеспрямованому характері. Так, відповідно до одного з підходів, освітня технологія визначається як «упорядкована система дій, що призводить до гарантованого досягнення цілей освіти» [4]. Це визначення відображає системний характер освітніх технологій, які охоплюють комплекс методів, засобів, організаційно-управлінських рішень і цифрових інструментів, спрямованих на забезпечення ефективного, результативного та гнучкого освітнього процесу. У цьому контексті освітні технології стають не лише технічним або методичним ресурсом, а й стратегічним чинником розвитку академічної мобільності, оскільки дозволяють здобувачам ефективно адаптуватися до нових освітніх умов, працювати з багатокультурним середовищем та здобувати досвід, необхідний для успішної професійної самореалізації на міжнародному рівні.

Дослідниця О. Янкович пропонує класифікацію освітніх технологій, у якій виокремлює педагогічні, соціально-виховні та інформаційно-комунікаційні технології. Педагогічні технології включають навчальні, виховні та технології управління, орієнтовані на досягнення конкретних дидактичних і виховних цілей. Соціально-виховні технології зосереджені на роботі з особистісним розвитком і соціальною інтеграцією, передбачаючи діяльність працівників соціальних служб, громадських організацій та волонтерських об'єднань. Особливе місце у цій структурі займають інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ), які є своєрідним інтегративним елементом усіх інших груп. Саме ІКТ забезпечують модернізацію освітнього процесу, сприяють розвитку академічної мобільності через можливість віддаленої участі у міжнародних проєктах, віртуальних обмінах, проведенні онлайн-лекцій, семінарів та спільних дослідницьких ініціатив [9].

У сучасних умовах ІКТ стають інструментом, який розширює межі академічної мобільності, роблячи її доступною для більшої кількості здобувачів вищої освіти. Використання цифрових платформ для управління освітнім процесом, хмарних сховищ для спільної роботи над проєктами, мобільних додатків для підтримки комунікації та спеціалізованих сервісів для організації міжнародних навчальних заходів дозволяє забезпечити високий рівень інтерактивності та персоналізації навчання. Як зазначають науковці Т. Самусь, А. Геревенко та І. Островська-Бугайчук, сучасні освітні технології «дають можливість забезпечити індивідуальний підхід до освітнього процесу, що підвищує мотивацію здобувачів освіти й покращує їхню готовність до професійної діяльності в умовах постійних змін» [7]. Цей аспект особливо важливий у контексті міжнародної академічної мобільності, оскільки здобувачі, які беруть у ній участь, повинні швидко адаптуватися до нових методів викладання, культурних особливостей і вимог освітнього середовища.

Механізми реалізації академічної мобільності в Україні чітко унормовані на законодавчому рівні, що створює правове підґрунтя для її розвитку та інтеграції в міжнародний освітній простір. Зокрема, Порядок реалізації права на академічну мобільність, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 12 серпня 2015 року, визначає основні цілі мобільності: інтеграцію у Європейський простір вищої освіти та Європейський дослідницький простір, обмін передовими освітніми практиками, розвиток професійних навичок і особистісних якостей учасників мобільності, розширення міжнародного співробітництва та культурних зв'язків між державами [5]. Це нормативне регулювання не лише визначає організаційні процедури, але й окреслює стратегічні завдання, що мають бути досягнуті через упровадження сучасних освітніх

технологій у процес підготовки здобувачів до участі в програмах академічної мобільності.

Важливим орієнтиром для вітчизняних закладів вищої освіти є положення Закону України «Про вищу освіту» (2014), де академічна мобільність трактується як «можливість учасників освітнього процесу навчатися, викладати, стажуватися чи проводити наукову діяльність в іншому закладі вищої освіти (науковій установі) на території України чи поза її межами» [6]. Це визначення відображає широкий спектр можливостей, які відкриває академічна мобільність, і водночас підкреслює потребу у відповідній підготовці здобувачів, зокрема шляхом формування в них цифрових, комунікативних, мовних та міжкультурних компетентностей. Реалізація цих завдань неможлива без застосування сучасних освітніх технологій, які створюють інноваційне освітнє середовище, сприяють інтеграції традиційних і дистанційних форм навчання та забезпечують високий рівень академічної взаємодії.

Подібну позицію поділяють і науковці С. Хоминець та О. Канюк, які розглядають академічну мобільність як «форму організації освітнього процесу, що забезпечує можливість навчатися, викладати, стажуватися чи здійснювати наукову діяльність в іншому освітньому закладі на території країни чи поза її межами, результатом якої є самореалізація особистості в навчанні і професійній діяльності» [8, с. 228]. Цей підхід акцентує на особистісному вимірі мобільності, де головним результатом є не лише здобуття нових знань чи навичок, а й розвиток здатності до самостійного навчання, критичного мислення та ефективної міжкультурної комунікації.

Розширене трактування поняття міжнародної академічної мобільності подають дослідники Ю. Горбань, О. Олійник, Н. Гайсинюк, визначаючи її як «можливість здобувачів освіти і викладачів навчатися або працювати в іншій країні на певний період часу. Це може включати програми обміну, стажування, а також участь у міжнародних конференціях та семінарах» [3, с. 56]. Такий підхід підкреслює багатовимірність мобільності, яка охоплює як формальну освіту, так і неформальні та інформальні форми навчання, що потребують використання різноманітних освітніх технологій. Зокрема, цифрові інструменти дозволяють учасникам мобільності ефективно підтримувати комунікацію з рідним закладом освіти, отримувати доступ до навчальних матеріалів, виконувати завдання у віддаленому форматі та брати участь у спільних міжнародних проєктах.

Науковець О. Василенко наголошує, що процеси глобалізації стали ключовим каталізатором активної інтернаціоналізації вищої освіти, а міжнародна академічна мобільність – її безпосереднім механізмом. Він підкреслює, що мобільність

сприяє формуванню транснаціонального академічного простору, у якому переміщення студентів і викладачів є звичною та підтримуваною практикою [2]. У цьому просторі знання, досвід і технології вільно перетинають кордони, а міжнародні академічні обміни стають ефективним інструментом підвищення якості підготовки фахівців. За таких умов сучасні освітні технології виступають як міст між національними та міжнародними системами освіти, забезпечуючи безперервність і гнучкість освітнього процесу.

На основі аналізу наукових джерел та власного практичного досвіду, ми могли б виділити такі сучасні освітні технології, що виступають ефективним інструментом підготовки здобувачів вищої освіти до участі в міжнародних програмах академічної мобільності. До них належать цифрові технології, зокрема онлайн-платформи Moodle, Canvas, Coursera, які забезпечують доступ до навчальних ресурсів провідних університетів світу та сприяють формуванню академічної мобільності ще на етапі здобуття освіти в рідному закладі. Сервіси для спільної роботи, такі як Google Workspace і Microsoft Teams, розвивають командну взаємодію та цифрову грамотність, а інструменти автоматичного перекладу та мовного тренування значно підвищують рівень іншомовної компетентності. Окремо варто виділити віртуальну академічну мобільність як підготовчий етап до фізичного навчання за кордоном, що реалізується через участь в онлайн-курсах закордонних університетів, спільних міжнародних проєктах та інтерактивних семінарах, які допомагають адаптуватися до нових академічних стандартів та культурного середовища.

Крім того, до переліку ефективних інструментів підготовки варто віднести інтерактивні та проєктні методи, серед яких міжнародні групові проєкти, дебати та моделювання реальних міжкультурних ситуацій, що сприяють розвитку критичного мислення та комунікативних умінь. Значні можливості відкривають медіатехнології та інструменти штучного інтелекту, які використовуються для вивчення іноземних мов, створення міжкультурних симуляцій і проведення адаптаційних тренінгів. Змішане та дистанційне навчання, завдяки своїй гнучкості, дозволяє поєднувати здобуття освіти у вітчизняному закладі з участю у міжнародних онлайн-програмах, що забезпечує безперервність та індивідуалізацію підготовки. У результаті здобувачі отримують не лише академічні знання, але й формують важливі *soft skills*, зокрема адаптивність, стресостійкість та здатність ефективно взаємодіяти у багатокультурному середовищі.

Варто зазначити, що сучасні освітні технології є важливим засобом формування компетентностей, необхідних для участі здобувачів вищої освіти в міжнародній академічній мобільності. Вони сприяють розвитку мовної компетентності через

онлайн-курси, мовні платформи та чат-боти, формують міжкультурну компетентність завдяки віртуальним проєктам і культурним обмінам, а також підвищують цифрову грамотність, що виявляється в умінні працювати з міжнародними платформами та дотримуватись онлайн-етикету. Важливим є й опанування академічних навичок: академічного письма англійською, роботи з базами даних, критичного аналізу публікацій. Сукупність цих компетентностей підвищує готовність до навчання за кордоном і конкурентоспроможність випускників на глобальному ринку праці.

Однією з кращих практик підготовки здобувачів вищої освіти до участі в міжнародних академічних програмах, яку реалізує Карпатський національний університет імені Василя Стефаника (КНУВС), є розбудова поліфункціональної та інклюзивної системи академічної мобільності, відкритої до широкого спектра міжнародних партнерств. Ця система ґрунтується на чітко визначеній нормативно-правовій базі, що поєднує державні та внутрішньоуніверситетські акти: Закон України «Про вищу освіту» (2014), Порядок реалізації права на академічну мобільність, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 12 серпня 2015 року № 579 (у редакції від 21.05.2022), та Положення про академічну мобільність учасників освітнього процесу, затверджене наказом ректора № 173 від 12.03.2022 року. Важливим внутрішнім документом виступає також «Стратегія інтернаціоналізації на 2020-2025 рр.» (2019), що спрямована на зміцнення позицій і конкурентоспроможності закладу освіти у світовому освітньому та науковому просторі шляхом постійного підвищення якості освітніх послуг за міжнародними критеріями. Стратегія передбачає реалізацію комплексу заходів, спрямованих на покращення міжнародного іміджу університету, розвиток наукових і освітніх програм, що у сукупності створює інституційно сприятливе середовище для залучення студентів, аспірантів і науково-педагогічних працівників до міжнародних обмінів, стажувань та спільних освітньо-наукових ініціатив [1].

Вагомим підтвердженням реалізації стратегії інтернаціоналізації та ефективності створеної системи академічної мобільності в КНУВС є активне розширення міжнародної співпраці. Станом на 2025 рік університет має укладені угоди про подвійні дипломи з 9-ма закладами вищої освіти Республіки Польщі за 16-ма спеціальностями, що відкриває здобувачам освіти можливість здобувати конкурентоспроможну освіту та дипломи європейського зразка. Окрім цього, університет активно розвиває партнерські відносини із закордонними закладами вищої освіти: укладено угоди про співпрацю з 84 університетами із двадцяти восьми країн Європи, Азії, Америки [1]. Така широка мережа партнерств забезпечує здобувачам вищої освіти доступ до сучасних

освітніх технологій, участь у спільних проєктах, програмних обмінах, літніх школах, стажуваннях і міжнародних наукових дослідженнях. Однією з ключових програм, завдяки якій університет інтегрується у світовий освітній простір, є Erasmus+, що реалізується за напрямками KA1 (академічна мобільність), KA2 (стратегічні партнерства, альянси знань, розвиток потенціалу) та KA3 (підтримка реформ). Завдяки цій програмі студенти мають можливість навчатися в університетах-партнерах протягом семестру чи навчального року, що сприяє трансферу знань, академічних практик та культурного досвіду. Важливою складовою Erasmus+ є також напрям Жан Моне, у межах якого реалізуються дослідницькі, освітні та аналітичні проєкти, орієнтовані на популяризацію європейських цінностей та інтеграційних процесів. Змістовним прикладом успішної реалізації програм мобільності є співпраця з Університетом Адама Міцкевича в Познані (Республіка Польща), де студенти мають можливість вивчати курси англійською та польською мовами, у тому числі міждисциплінарної тематики, що розширює їхній освітній і науковий світогляд. Показовим прикладом двосторонньої співпраці є також програма семестрової мобільності «Mobility direct» із Лодзьким університетом (Республіка Польща), яка передбачає навчання українських студентів на безоплатній основі в одному з провідних польських університетів, водночас логістичні та побутові витрати покриваються самостійно. Ця ініціатива сприяє поглибленню міжкультурного діалогу, підвищенню професійної компетентності та академічної автономності студентів, а також забезпечує підготовку конкурентоспроможних фахівців, здатних до активної участі в міжнародному академічному середовищі [1].

З метою виявлення рівня обізнаності здобувачів вищої освіти щодо можливостей використання сучасних освітніх технологій у підготовці до міжнародної академічної мобільності, обґрунтування та розробки ефективних методик їх інтеграції в освітній процес, а також сприяння формуванню мовної, міжкультурної та цифрової компетентностей, у КНУВС упродовж 2024-2025 рр. проведено експериментальне дослідження. Для розв'язання поставлених завдань використано метод анкетування, яким були охоплені 55 студентів зі спеціальностей «Професійна освіта. Цифрові технології», «Освітні, педагогічні науки», «Дошкільна освіта» педагогічного факультету; «Середня освіта (історія)» факультету історії, політології та міжнародних відносин; «Середня освіта (українська мова і література)» та «Середня освіта (польська мова і література)» факультету філології; «Середня освіта (фізика)» фізико-технічного факультету. Запропонована анкета на тему «Особливості використання сучасних освітніх технологій у підготовці здобувачів вищої освіти до міжнародної академічної мобільності» містила як закриті, так і відкриті

запитання, спрямовані на виявлення досвіду, уподобань та пропозицій студентів щодо вдосконалення цифрових інструментів у цьому контексті.

Аналіз результатів показав, що 52% респондентів оцінили свій рівень розуміння можливостей сучасних освітніх технологій як високий або вище середнього, 43% – як середній, і лише 5% – як низький. Щодо найчастіше використовуваних цифрових інструментів для підготовки до міжнародної мобільності, студенти вказали: Zoom (87%), Google Meet (82%), Moodle (76%), Telegram (69%), Google Workspace (65%), Duolingo (60%), ChatGPT (58%). Менш активно використовуються Microsoft Teams (27%), Padlet (18%), Quizlet (16%), Coursera (13%), Canva (11%). Найнижчі показники отримали EdX (4%), Miro (4%), Prezi (2%) та інші (3%).

У межах дослідження було важливо визначити, які саме онлайн-платформи респонденти вважають найбільш корисними для підвищення мовної та міжкультурної компетентностей. Лідерами стали Duolingo (41%), Prometheus (29%), Coursera (16%) та «Дія. Цифрова освіта» (9%). Інші, такі як EdEra (7%), FutureLearn (5%) та Udemu (4%), використовуються менш активно.

Важливим аспектом дослідження була самооцінка студентами ефективності впровадження сучасних освітніх технологій у підготовці до міжнародної академічної мобільності. Високу ефективність відзначили 49% учасників, середню – 47%, низьку – 4%. При цьому 94% респондентів вказали, що сучасні технології значно полегшують доступ до навчальних матеріалів і дозволяють ефективніше взаємодіяти з іноземними викладачами та студентами.

Особливий інтерес становлять пропозиції студентів щодо вдосконалення підготовки до мобільності засобами освітніх технологій. Серед них – організація спільних онлайн-проєктів з іноземними студентами (81%), використання мовних чат-ботів для тренування розмовної мови (76%), симуляцій міжкультурних ситуацій (69%), участь у міжнародних вебінарах і конференціях (64%), активніше впровадження віртуальної академічної мобільності (58%), створення власних мультимедійних портфоліо (53%). Менш популярними виявилися пропозиції щодо розробки гейміфікованих курсів (31%), ведення навчальних блогів (27%) та інтерактивних дебатів онлайн (22%).

Власна думка респондентів свідчить, що впровадження сучасних освітніх технологій у підготовку до міжнародної академічної мобільності варто здійснювати системно та з урахуванням індивідуальних освітніх потреб студентів. Більшість наголошує на важливості поєднання традиційних методів навчання з інноваційними інструментами, що сприятиме більш гнучкій, мотивуючій та ефективній підготовці до навчання й стажування за кордоном.

Висновки. Проведений аналіз теоретичних джерел і результатів експериментального дослідження підтвердив, що сучасні освітні технології є стратегічним інструментом підготовки здобувачів вищої освіти до міжнародної академічної мобільності. Теоретична частина засвідчила, що цифрові платформи, інтерактивні методи, інструменти штучного інтелекту, медіатехнології та віртуальна мобільність створюють сприятливі умови для формування ключових компетентностей – мовної, міжкультурної, цифрової та академічної. Дослідження, реалізоване на базі КНУВС, засвідчило високий рівень усвідомлення студентами потенціалу сучасних освітніх технологій у цьому контексті. Респонденти відзначили суттєве спрощення доступу до матеріалів і можливості ефектвної взаємодії з іноземними партнерами завдяки цифровим інструментам. Студенти висловили конкретні пропозиції щодо вдосконалення підготовки до міжнародної академічної мобільності, зокрема через спільні онлайн-проекти, симуляції міжкультурних ситуацій, мовні чат-боти та розвиток віртуальної мобільності, що свідчить про їхню готовність до активного використання інноваційних засобів навчання.

Подальші наукові розвідки доцільно зосередити на розробленні комплексної моделі інтеграції сучасних освітніх технологій у підготовку до міжнародної академічної мобільності, яка враховуватиме індивідуальні освітні траєкторії та культурні особливості цільових країн. Перспективним напрямом є вивчення ефективності застосування адаптивних систем навчання та інструментів штучного інтелекту для персоналізації мовної та міжкультурної підготовки, а також розширення досліджень у сфері віртуальної академічної мобільності як гнучкої та інклюзивної форми міжнародної співпраці.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Академічна мобільність студентів, аспірантів, викладачів. Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника. URL: <https://ic.pnu.edu.ua/zahalna-akademichna-mobilnist-stu/> (дата звернення: 16.08.2025).
2. Василенко О. Глобалізація, академічна мобільність та інтернаціоналізація вищої освіти. *Інвестиції: практика та досвід*. 2018. № 24. С. 106-109.
3. Горбань Ю., Олійник О., Гайсинюк Н. Академічна мобільність і кроскультурні комунікації в глобалізованому освітньому просторі. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв*. 2024. № 4. С. 53–61.
4. Інноваційні технології навчання: навч. посібн. для студ. вищих технічних навчальних закладів / кол. авторів; відп. ред. Бахтіярова Х.; наук. ред. Арістова А.; упорядн. словника Волобуєва С. Київ: НТУ, 2017. 172 с.
5. Порядок реалізації права на академічну мобільність: затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 12 серпня 2015 р. № 579. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/579-2015-%D0%BF#Text> (дата звернення: 16.08.2025).
6. Про вищу освіту: Закон України від 01.07.2014 № 1556-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text> (дата звернення: 16.08.2025).
7. Самусь, Т., Геревенко, А., Островська-Бугайчук, І. (2024). Вплив сучасних освітніх технологій на підготовку фахівців у професійній освіті України. *Педагогічна академія: наукові записки*. № 13. URL: <https://pedagogical-academy.com/index.php/journal/article/view/498/379> (дата звернення: 16.08.2025).
8. Хоминець С., Канюк О. Організаційно-змістові аспекти академічної мобільності студентів у США. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: «Педагогіка. Соціальна робота»*. 2021. Вип. 2(49). С. 228-231.
9. Янкович О. Освітні технології сучасних навчальних закладів: навчально-методичний посібник / О. Янкович, Ю. Беднарек, А. Анджеєвська. Тернопіль : ТНПУ ім В. Гнатюка, 2015. 212 с.

Дата першого надходження рукопису до видання: 18.08.2025

Дата прийнятого до друку рукопису після рецензування: 22.09.2025

Дата публікації: 24.09.2025